просвѣтенъ онзи българинъ, който по това време не е билъ знаелъ да чете и пише на гръцки езикъ, особено фанатици въ това отношение били синове на мѣстнитѣ първенци, които имали да наследятъ богатства и имоти отъ своитѣ бащи и трѣбвало да бждатъ въ търговски връзки извънъ Г.-Орѣховица. Цѣлата търговска и официална преписка по това

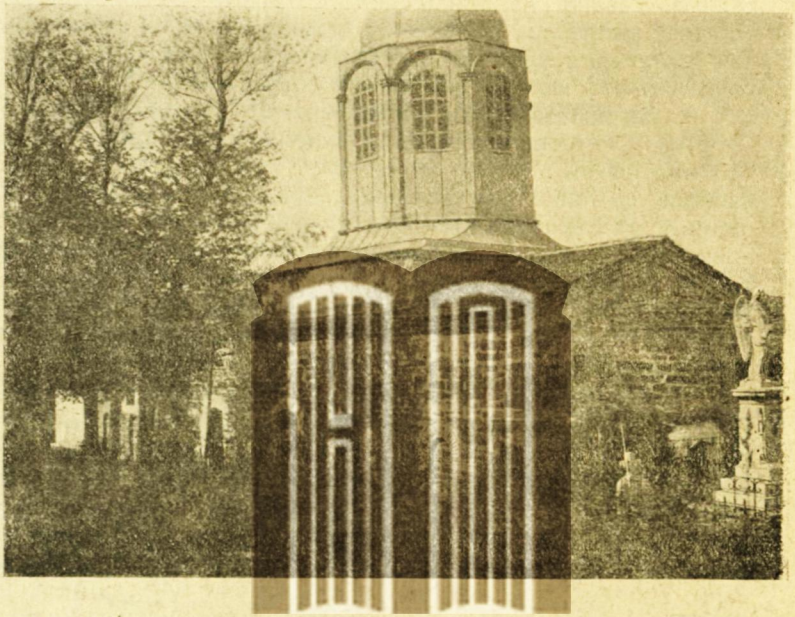

Фиг. 13. Църквата[1]) „Св. Атанасъ", чиято направа датира отъ последнитѣ десетилѣтия на XIV вѣкъ. Тя е била по-рано навѣрно кръстовидна куполна църква, събаряна и подновявана, защото горната часть на стенитѣ аркитѣ и направата на куполътъ се различаватъ отъ долната часть на основитѣ й. Живописниятъ видъ на тая старобългарска църква както и изобилието на украсата, изобщо въ вънкашностьта й я отдѣлятъ рѣзко отъ цариградската църковна архитектура. Въ дѣсно отъ снимката се вижда надгробния паметникъ на покойниятъ Иванъ П. Бакърджиевъ, — виденъ горно-орѣховчанинъ, който съ щедрата си дѣсница е подарилъ една голѣма сума за постройка на читалището „Напредъкъ". На неговата щедрость се дължатъ камбанитѣ на църквитѣ „Св. Георги" и „Св. Атанасъ" (1825—1880 г.).

време се е водила на гръцки езикъ. За това свидетелствуватъ маса търговски писма, писани отъ видни търговск кжщи по онова време. За гръцкото влияние преди сто години сждимъ сжщо така и отъ подписитѣ на официалнитѣ документи, които имаме останали отъ видни старейшини на

1) Н. Мавродиновъ — „Еднокорабната и кръстовидната църква по българскитѣ земи до края на XIV в. Изд. на Нар. Арх. музей, София 1931 г. Стр. 103.